

Ο Νόμος 4000 περί τεντιμποϊσμού

Ο Νόμος 4000 «περί τεντιμποϊσμού» ψηφίστηκε από την κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή το 1959 και ήταν νόμος του υπουργού Δικαιοσύνης Κωνσταντίνου Καλλία. Ο νόμος αυτός καθόριζε την αντιμετώπιση των νεαρών ταραχοποιών, που ήταν γνωστοί ως «τεντιμπόηδες», οι οποίοι έριχναν γιαούρτια ή φρούτα σε περαστικούς (συνήθως γυναίκες) και επιδίδονταν σε βανδαλισμούς.

Ο όρος «τεντιμπόης» (ή τεντυμπόης) προέρχονταν από την αγγλική λέξη «teddy boy» που περιέγραφε μια συγκεκριμένη νεανική ομάδα της δεκαετίας του '50 στην Αγγλία, με ιδιαίτερη εμφάνιση, που ντυνόταν επιδεικτικά με ακριβά ρούχα. Συνήθως φορούσαν στενά παντελόνια, με ανοιχτόχρωμες κάλτσες, μακριά παλτά, μερικές φορές με βελούδινο γιακά, μεγάλα καστόρινα παπούτσια και αρκετή μπριγιαντίνη στα μαλλιά τους, απ' τα οποία άφηναν να κρέμεται μια «αφέλεια». Καθώς μερικές από τις ομάδες αυτών των νεαρών, χωρισμένοι σε συμμορίες οδηγήθηκαν σε παραβατικές και ρατσιστικές συμπεριφορές, ο όρος σύντομα απέκτησε την σημασία του μοσχαναθρεμμένου και καλοζωισμένου εύπορου ταραξία και αλήτη.

Την ίδια εποχή, στην Ελλάδα ανθεί το γιαούρτωμα και το αθώο γιαουρτάκι έχει μπει στα σχολεία και γίνεται τρόμος για τους καθηγητές. Το παράκαναν όμως και το γιαούρτι λέρωσε πολύ κόσμο με αποτέλεσμα το κράτος να εισαγάγει τον νόμο 4000 «Περί καταστολής αξιοποιώνων τινών πράξεων» για να αναχαιτιστεί η «ιδιάζουσα θρασύτητα και προκλητικότητα έναντι της κοινωνίας».

Με βάση τον νόμο αυτό, τιμωρούνταν η εξύβριση. Η αστυνομία συνελάμβανε όσους νεαρούς έριχναν γιαούρτι ή φρούτα σε ηλικιωμένους και γυναίκες και τους οδηγούσε στο κρατητήριο, όπου γινόταν σε αυτούς κούρεμα με την ψιλή και τους έскиζαν τα ρεβέρ από τα παντελόνια τους. Ο νόμος ήταν αμφιλεγόμενος και προήγαγε τη διαπόμπευση. Επίσης, όριζε ότι θα ασκούσαν δίωξη και εναντίον των γονέων των ανήλικων ταραξιών. Ο μετέπειτα διοικητής της ΕΣΑ, συνταγματάρχης Ιωάννης Λαδάς, αποκαλούσε τους τεντιμπόηδες, «άπλυτους μακρυμάλληδες», «διακονιάρηδες και αποδιοπομπαίους» και όπως έλεγε, ο σκοπός δεν ήταν να τους κόψει τα μαλλιά αλλά «να τους κόψω την νοοτροπία, ήτις είναι καταστρεπτική δι' αυτούς και διά την Ελλάδα».

Με την εφαρμογή του νόμου, οι πρώτοι τέσσερις νεαροί οδηγήθηκαν στην

Ασφάλεια για το παράπτωμα του γιαουρτώματος και της εξύβρισης κατά της Αρχής, όπου οι αστυνομικοί τους κούρεψαν με την ψιλή, τους έσκισαν τα ρεβέρ των παντελονιών τους και στη συνέχεια τους περιέφεραν μπροστά στους εμβρόντητους περαστικούς, με χειροπέδες και με κρεμασμένη στο λαιμό πινακίδα, που έγραφε «Είμαι τεντιμπόης και έριξα γιαούρτι σε γυναίκα». Αυτή ήταν η πρώτη εφαρμογή του προβλεπόμενου μέτρου, το οποίο προκάλεσε ποικίλες αντιδράσεις, ακόμα και ηρωοποίηση των τεντιμπόηδων.

Στην ταινία του Γιάννη Δαλιανίδη «Νόμος 4000» παρουσιάζεται μια σκηνή (βίντεο) κατά την οποία ένας νεαρός μαθητής (ο ηθοποιός Θάνος Παπαδόπουλος) γιαουρτώνει τον καθηγητή του αλλά συλλαμβάνεται από την αστυνομία και κουρεύεται με την ψιλή. Στη συνέχεια, διαπομπεύεται στους δρόμους, με τον παραπάνω τρόπο.

Αξίζει να αναφερθεί ότι ο Νόμος 4000 καταργήθηκε το 1983. Η εφαρμογή του, εναντίον όλων ανεξαιρέτως των μηνυομένων για εξύβριση, περιύβριση αρχής, έργω εξύβριση, αντίσταση κατά της αρχής, σωματική βλάβη κ.λπ., είχε προκαλέσει αρκετές αντιδράσεις, όχι μόνο του νομικού κόσμου αλλά και του λαού. Η τελευταία φορά που εφαρμόστηκε ήταν το 1981.

Νόμος 4000/59 - ΦΕΚ 233 - «Περί καταστολής αξιοποιώνων τινών πράξεων»

Πηγές

el.wikipedia.org | enet.gr | slang.gr | en.wikipedia.org | tanea.gr | iama.gr